

РЕШЕНИЕ

№ 6770

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5212** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.1, ал.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба на “БРОЧОВ ТЕКСТИЛ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.7, ап.10, срещу Агенция „Митници“ при Министерството на финансите, с която се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди – пропуснати ползи в общ размер на 21439 лв. ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното ѝ заплащане, от отменени като незаконосъобразни административни актове - Решение рег. № 32-270580/16.09.2020г. към митническа декларация (МД) с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г. и Решение № 32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г., издадени от директора на Териториална дирекция (ТД) „С. Морска“ в Агенция „Митници“.

Претендират се 11329,98 лв., имуществена вреда за дружеството в размер на законната лихва върху главница от 78131,51 лв. за периода от 06.10.2020г. – внасяне на обезпечението, до 11.03.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото Решение № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г.

и 10109,19 лв. имуществена вреда за дружеството в размер на законната лихва върху

главница от 596996,58 лв. за периода от 17.09.2020г. – внасяне на обезпечението, до 19.05.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото Решение № 32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г.

В съдебното заседание, ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба по заявените в нея съображения. Представя писмени бележки по съществуването на спора. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък. Ответникът – Агенция "Митници", чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратурата изразява становище за неоснователност на исковата претенция.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

На 23.01.2019 г. „Брочов текстил“ ЕООД декларира с митническа декларация MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. под режим „допускане на свободно обращение“ стоки - 502 колета с бруто тегло 12 285, 80 кг., внос и произход от Китайска народна република, с условие на доставка - С. В.. С Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. постановено от директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 ЗМ, във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 77, § 1, във връзка с чл. 85, § 1, във връзка с чл. 101, § 1, във връзка с чл. 102, чл. 103, чл. 104 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 ЗМ, във връзка с чл. 19, ал. 1 и 7 ЗМ, във връзка с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 ЗДДС, във връзка с чл. 59 АПК, е отказано да бъде приета декларираната митническа стойност на стоки с №№ 1, 2, като: са определени нови митнически стойности; разпоредено е да бъде коригирана митническата декларация; установени са мита за „досъбиране“, в размер на 20 810,43 лв., ДДС - 38 846,15 лв., заедно с лихви за забава, считано от 23.01.2019 г. на 17.09.2020 г. по тази МД.

Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019 г., постановено от директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“, е отменено с решение № 2267 от 06.04.2021 г., постановено по адм. дело № 9491/2020г. по описа на Административен съд София – град, оставено в сила с решение № 2044 от 02.03.2022г. по адм.д. № 6519/2021г. по описа на ВАС.

С митническа декларация с MRN 19BG002002000225R9/ 11.01.2019г. "Брочов текстил" ЕООД декларира данни за доставка на стоки за режим допускане за свободно обращение на 4 стоки, в 657 колета, с тегло 14 767кг. бруто, внос от Китай, на обща стойност 16 241.95 евро при курс за митнически цели 1,95583 за 1 евро. Стока № 2 – 10 560бр. мъжко долно бельо, е декларирана с код по Т.: [ЕГН] и 539кг. нетно тегло; с декларирана митническа стойност за 1бр. 0.10лв./бр. или 1.99лв./кг. ; Стока № 3 – 207 624бр. дамско долно бельо, декларирана с код по Т.: [ЕГН] и 8 087.5кг. нетно тегло, с декларирана митническа стойност за 1бр – 0.10лв/бр. или 2.51лв/кг. и Стока № 4 – 19 200бр. дамско долно бельо, декларирана с код по Т.: [ЕГН] и 1 222кг. нетно тегло, с декларирана митническа стойност за 1бр. – 0.15лв/бр. или 2.34лв/кг.

С решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN

19BG002002000225R9/11.01.2019г., постановено от директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници", на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ във връзка с чл. 74, § 2, буква "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка чл. 77, § 1, във връзка с чл. 85, § 1, във връзка с чл. 101, § 1, във връзка с чл. 102, чл. 103, чл. 104 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, във връзка с чл. 19, ал. 1 и 7 от ЗМ, във връзка с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС, във връзка чл. 59 от АПК: е отказано приемането на митническата стойност на декларираната стока с 2, 3 и 4 по МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г, и е определена нова митническа стойност за внасяната от "Брочов текстил" ЕООД стока, както и са определени дължими суми за досъбиране: мито в размер на 27 255.18лв. и ДДС в размер на 50 876.33лв., ведно с лихва за забава, с дата на възникване на задължението - 11.01.2019г. на основание чл. 54, ал. 1 ЗДДС във връзка с чл. 77, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

Решението на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" е отменено с решение № 4529/07.07.2021г., постановено по адм. дело № 10353/2020г. на Административен съд София – град, оставено в сила с решение № 1005 от 03.02.2022г. по адм.д № 8633/2021г. на ВАС.

По искане на дружеството допуснатото с решенията на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" е спряно след представяне на обезпечение в размер на главницата – мито и ДДС по всяко от двете решения.

По МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г с преводно нареждане от 06.10.2020г. е внесено обезпечение в размер на 78131,51 лв., от които: мито в размер на 27255,18 лв. и ДДС в размер на 50876,33 лв.

По МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019 г. с преводно нареждане от 17.09.2020г. е внесено обезпечение в размер на 59656,58 лв., от които: мито в размер на 20810,43 лв. и ДДС в размер на 38846,15 лв.

На 11.03.2022г. на "БРОЧОВ ТЕКСТИЛ" ЕООД е възстановено заплатеното на 06.10.2020г. обезпечение, след приспадане на задължения на дружеството, в размер на 58644,76 лв.

На 19.05.2022г. обезпечението, заплатеното на 17.09.2020г, е възстановено, след приспадане на задължения на дружеството, в размер на 47352,65 лв.

Като доказателства по делото са приети представените с исковата молба доказателства за извършеното заплащане и освобождаване на обезпеченията. Приложени са за послужване адм.д. № 9491/2020 и адм.д. № 10353/2020г. по описа на АССГ. По искане на ищеца е допусната ССЕ. Заключение е прието без възражение от страните. Вещото лице е изчислило претендирания размер на обезщетението по внесеното обезпечение в размер на законната лихва върху главниците от общо 137788 лева, равняващо се на размера на законната лихва върху главниците по двете решения на административния орган, съответно: По решение рег.№ 32-270580/16.09.2020 с обезпечена главница 78 131,51 лв. за периода от 06.10.2020 г. - внасяне на обезпечението до 11.03.2022 г. - възстановяване на обезпечението законната лихва възлиза в размер на 11329,07 лв. и по решение рег. № 32-257497/03.09.2020 г. с обезпечена главница 59 656,58 лв. за периода от 17.09.2020 г. - датата на внасяне на обезпечението до 19.05.2022 г. - дата на възстановяване на обезпечението законната лихва възлиза в размер на: 10108,47 лв. Общият размер на законната лихва възлиза на 21437.54 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на иска: Искът е допустим. Същият е предявен след отмяната на административен акт - решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г. и решение рег. № 32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г., постановени от директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“, и и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е активно легитимиран, тъй като е бил адресат на отменените като незаконосъобразни административни актове, от които твърди, че е претърпял имуществени вреди, предмет на исковата молба.

Разгледани по същество, исковите са основателни.

Отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица е регламентирана в разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди(ЗОДОВ). Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, като съгласно ал. 2 исковите по ал. 1 се разглеждат по реда, установен в Административнопроцесуалния кодекс.

За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки:

1. Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност, като в случаите на отговорност от административен акт, същият съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК, следва да е отменен по съответния ред;
2. Наличие на реална вреда /имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца;
3. Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. С оглед разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Следователно имуществената отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

В производството по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ищецът следва да докаже претърпените вреди, техния характер и размер, както и наличие на пряка причинно-следствена връзка между претендираните вреди и незаконосъобразния административен акт, действие или бездействие.

Настоящият състав приема, че в процесния случай са налице посочените по-горе кумулативни предпоставки за ангажиране обективната и безвиновна отговорност на ответника Агенция“Митници“, предвид следно:

Налице са отменени като незаконосъобразни административни актове Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г. и решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN

19BG002002000225R9/11.01.2019г., на директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници, в които е посочено, че подлежат на предварително изпълнение, на основание чл. 19б, ал.2 от ЗМ, вр с ч.45, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. След внасяне на депозит, на основание чл.221, ал.3 ЗМ с решение № 32-279665/25.09.2020г. и решение № 32-304231/19.10.2020 г. на директора на ТД “С. морска” предварителното изпълнение на актовете е спряно.

Решение с рег. № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г., на директора на ТД “С. морска” е отменено с влязло в сила решение № 4529/07.07.2021г., постановено по адм. дело № 10353/2020г. на Административен съд София – град.

Решение с рег. № 32-257497/03.09.2020 г., към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г. на директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“ е отменено с влязло в сила решение № 2267 от 06.04.2021 г., постановено по адм. дело № 9491/2020г. по описа на Административен съд София – град.

Предвид изложеното, съдът приема, че е доказано наличието на първата предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - отменен като незаконосъобразен административен акт.

Налице е и втората предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск, а именно: наличие на причинена вреда на ищеца от отменените като незаконосъобразни решения на директора на ТД “С. морска” при АМ. Претендираната имуществената вреда в общ размер на 21439 лв., от които 11329,98 лв., имуществена вреда за дружеството в размер на законната лихва върху главница от 78131,51 лв. за периода от 06.10.,2020г. – внасяне на обезпечението, до 11.03.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото решение № 32-270580/16.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002000225R9/11.01.2019г.

и 10109,19 лв. имуществена вреда за дружеството в размер на законната лихва върху главница от 596996,58 лв. за периода от 17.09.,2020г. – внасяне на обезпечението, до 19.05.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, причинени от отмененото решение № 32-257497/03.09.2020г. към МД с MRN 19BG002002001015R3/23.01.2019г.

За исковите периоди от датата на внасяне на обезпечението до нейното възстановяване, ищецът е бил лишен от възможността да ползва собствените си средства, като е понесъл вреди под формата на пропуснати ползи, които са реални, а не хипотетични вреди и се съизмерват с размера на законната лихва, за периода на задържане на сумата, който размер не следва да се доказва изрично. Липсата на необходимост от доказване на вреди в размер на законната лихва произтича от нормата на чл. 86, изр. 1 от ЗЗД. Само в случай, че кредиторът твърди претърпени вреди в по-висок размер и претендира тяхното заплащане от своя длъжник, той ще следва да развие исково производство по общия ред (арг. от чл. 86, изр. 2 ЗЗД), в рамките на което да установи с преки доказателства вида и размера на поддържаните от него вреди, съобразно нормите на чл. 51, респективно – чл. 82 ЗЗД (в зависимост от източника на възникналото облигационно задължение – деликт или неизпълнен договор).

От приетото без оспорване от страните заключение по допуснатата ССЕ, се установява, че по решение рег.№ 32-270580/16.09.2020 с обезпечена главница 78 131,51 лв. за периода от 06.10.2020г. - внасяне на обезпечението до 11.03.2022г. - възстановяване на обезпечението, законната лихва възлиза в размер на: 11329,07 лв. и

по решение рег. № 32-257497/03.09.2020г. с обезпечена главница 59 656,58 лв. за периода от 17.09.2020г. - датата на внасяне на обезпечението до 19.05.2022г. - дата на възстановяване на обезпечението законната лихва възлиза в размер на 10108,47 лв. Общият размер на законната лихва възлиза на 21437.54 лв.

Следователно, исковата претенция следва да бъде уважена в тази част, а в останалата част до претендирания размер от 21439,00 лв. искът следва да бъде отхвърлен (за частта над 11329,90 лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег.№ 32-270580/16.09.2020г., до претендирания размер 11329,90 лв. и за частта над 10108,47 лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег. № 32-257497/03.09.2020г., до претендирания размер от 10109,19 лв).

При преценката на характера на претендираните вреди и основателността на предявения иск, във връзка с доводите на ответника, настоящият състав съобрази и Решение на СЕС от 18.01.2017 г. по дело С-365/15. Според задължителното тълкуване, дадено с това решение: когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Посоченото задължително тълкуване пренесено на плоскостта на настоящия казус, води до извод, че размерът на пропуснатите ползи, които подлежат на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради техния сигурен характер, представлява лихвата за забава върху обезпечението от датата на внасянето му до датата на възстановяването на сумата. За този период дружеството незаконосъобразно е било лишено от възможността да ползва собствените си средства, понасяйки вреди под формата на пропуснати ползи, съизмерими минимум със размера на законната лихва за забава.

Съдът приема, че в случая е установено наличието и на третата предпоставка, а именно: наличие на пряка причинна връзка между отменените като незаконосъобразни административни актове и причинената имуществена вреда, предмет на предявените иски общо в размер на 21437.54 лв. Установено е, че отменените решения подлежат на предварително изпълнение, на основание чл. 19б, ал.2 от ЗМ, вр.с чл.45, § 1 от Регламент(ЕС) № 952/2013 и в случай, че установените митнически задължения не бъдат платени в 10-дневния срок за доброволно изпълнение и решението не е спряно по реда на чл. 221, ал.3 от ЗМ, вр.с чл.45, § 1 и 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., решението се изпраща на компетентната териториална дирекция на НАП за принудително събиране. Следователно, ако не бяха издадени незаконосъобразните административни актове за ищеца не би възникнала необходимост да заплати обезпеченията, за да бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение. Смисълът на нормата

на чл. 1, ал. 1 и на чл. 4 от ЗОДОВ е, че отговорността на държавата е за вредите, произтичащи пряко и непосредствено от незаконосъобразното поведение на съответния административен орган, което изключва възможността тази отговорност да обхваща вредите, които са далечна последица от това поведение. Учредяването на обезпечение за задълженията по процесните решения, обосновава пряка причинно-следствена връзка между отмяната на актовете и претендираните имуществени вреди.

По изложените съображения настоящият състав приема, че ищецът е доказал наличието на кумулативните предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника, на същото основание в размер на исковата сума по двата иска 21437.54 лева, ведно със законната лихва върху нея, считано от предявяване на исковата молба в съда – 09.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Ангажирането на отговорността на държавата за незаконосъобразни актове на нейни административни органи зависи от наличието на трите условия – незаконосъобразност на административен акт/ твърдяното поведение, настъпване на вреда и причинно-следствена връзка между този административен акт/ поведение и посочената вреда, като в процесния случай всички тези условия са налице. В този смисъл е и трайната практиката на ВАС, обективирана в множество решение сред които: решение № 10428 от 14.10.2021г. по адм.д. № 4614/2021 на III о. на ВАС; решение № 11686 от 17.11.2021 г. на III о. на ВАС; решение № 6564 от 04.07.2022г. по адм.д. № 1743 / 2022 г. на III о. на ВАС ; решение № 6423 от 28.06.2022 г по адм.д. № 2271 / 2022 г на III о. на ВАС и мн. др. Посочената от ответника съдебна практика е неотнормима към настоящия спор, доколкото не се отнася за производство за присъждане на обезщетение по реда на ЗОДОВ.

По изложените съображения, съдът приема предявените искове за основателни и доказани, поради което следва да бъдат уважени в претендирания размер - общо в размер на 21437.54 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 09.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане. В останалата част до претендирания размер от 21439,00 лв. искът следва да бъде отхвърлен (за частта над 11329,90 лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег.№ 32-270580/16.09.2020, до претендирания размер 11329,90 лв. и за частта над 10108,47лв., съгласно установеното от ССЕ, за вредите причинени от решение рег. № 32-257497/03.09.2020 г., до претендирания размер от 10109,19 лв).

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски, съгласно приложения списък и

доказателствата за извършването им, от които 25 лв. държавна такса, 300 лв. възнаграждение за вещо лице. Съдът намира направеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лв. за неоснователно с оглед фактическата и правна сложност на делото и доколкото е близо до определения размер в чл. 7, ал.2, т.3 вр с чл.8, ал.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Първо отделение, 65 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, [населено място], да заплати на „БРОЧОВ ТЕКСТИЛ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.7, ап.10, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, обезщетение за имуществени вреди общо в размер на 21437.54 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата, от които:

11329,07 лв., причинени от решение рег. № 32-270580/16.09.2020г. на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" за периода от 06.10.2020г. – внасяне на обезпечението - до 11.03.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата и

10108,47 лв., причинени от решение рег. № 32-257497/03.09.2020 г на директора на ТД "С. Морска" при Агенция "Митници" за периода от 17.09.,2020г. – внасяне на обезпечението, до 19.05.2022г. – възстановяване на сумата от Митница В. при АМ, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба – 09.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата част до претендирания размер общо от 21439,00 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, да заплати на „БРОЧОВ ТЕКСТИЛ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 3325,00 (три хиляди триста двадесет и пет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:

